

Întreabă-mă de ce nu votez

M-a sunat sora mea, dis-de-dimineată, și avea chef de făcut politică, în ajunul alegerilor din țară. Eu nu prea aveam, recunosc, prinsă cu agitația din Italia, care s-a trezit, iar, fără guvern, cufundată într-o criză politică gravă, într-un moment extrem de delicat pentru Europa. Am încercat eu să-i explic că, aici, există riscul alegerilor anticipate, al victoriei extremiștilor, care vor să scoată Italia din Uniunea Europeană și să-i scoată din țară, cu picioare în fund, pe toți emigranții. A rămas surprinsă și dezamăgită atunci când i-am spus că nu votez. Chiar dacă argumentul meu nu a fost cel pe care îl invocă majoritatea absenteiștilor, și anume *“nu merg pentru că oricum nu se schimbă nimic”*, a ținut să mă apostrofeze, cu o pildă care circula pe rețele: *Asta cu “nu mă duc la vot pentru că oricum nu se schimbă nimic e la fel cu nu mă spăl pe dinți că oricum nu mă pupă nimeni”, păi tocmai de aia nu te pupă nimeni.*

E pentru prima oară, în ultimii 15 ani, când nu votez. Am mers la vot la toate alegerile, în Italia și în România, la cele locale, parlamentare, euro-parlamentare, prezidențiale (doar în România, pentru că în Italia președintele e ales de către Parlament); mi-am exprimat opinia la referendumul italian, din 2011, având ca temă privatizarea serviciilor hidrice (care au rămas publice), dar și construirea unor noi centrale nucleare (care nu s-au mai construit). Am votat și la ultimul referendum din Italia, cel care a dus la căderea guvernului Renzi. Am participat și în 2012, la referendumul din România

privind suspendarea președintelui Băsescu. Uneori am câștigat, de multe ori am pierdut, am fost, pe rând, fericită, mulțumită că mi-am putut exprima, în mod concret, o opinie, convinsă că votul meu nu era indispensabil, dar

era important; am fost, apoi, furioasă și dezamăgită, atunci când am pierdut, a doua zi juram că nu o să mai votez niciodată, dar am votat mereu. Pentru că nu am crezut niciodată, cu adevărat, că e totuna, cu sau fără votul meu. Poate că eram naivă sau arogantă, dar am fost întotdeauna convinsă că votul meu contează.

Știu că, și de data asta, contează, însă, nu voi vota. Nu din nepăsare sau din indiferență față de ceea ce se întâmplă în România, țara în care nu mai locuiesc de ani buni, dar de care sunt legată, în mod iremediabil, și nici din comoditate, mai ales că, acum, există și posibilitatea votului prin corespondență. Nu voi vota din două motive.

Am urmărit campania electorală și am avut sentimentul că asist

la o piesă de teatru al. După 26 de ani ne temem, iar, sau încă, de ruși și de miliardarul Soros???? Adversarii politici își construiesc și acum, în 2016, discursurile electorale acuzându-se reciproc, pe de o

parte, că ar fi controlați, din umbră, de Soros, pe de alta, că ar fi manipulați de Rusia? Am citit că *ar exista riscul unei guvernări empatice cu rușii și mai puțin empatice cu Occidentul*, că ar exista la noi o *stângă marxistă, a băieților din Primăverii, cu os de nomenclaturist*, că românii sunt puși

să aleagă dacă vor o țară occidentală sau o satrapie asiatică, că Soros și ale lui 660 de ONG-uri și firme vor să controleze totul în România: lemnul, aurul, pământul, universitățile, spitalele...că americanii nu s-au oprit, de data asta, la Berlin, ci au ajuns la Deveselu și în Kogălniceanu, că România ar fi amanetată rușilor, că se va întoarce sistemul securist, dacă nu ieșim masiv la vot. Am aflat că Băsescu vrea să-i împiedice pe cei din PSD și ALDE să își înhațe prada, în vreme ce Elena Udrea, o femeie cât zece bărbați, promite că va lupta împotriva sistemului.

Între Caragiale și Ionescu, nu știu cine ar fi găsit mai multă inspirație în această campania electorală.

Nu am auzit vorbindu-se, în mod serios, despre un proiect comun pentru țară, despre legi prioritare, despre interesul național, fără slogane demagogice, despre poziția României în Uniunea Europeană, despre angajamentele luate de țara noastră, la nivel european, despre imaginea României în lume. Și ajung la al doilea motiv, pentru care nu voi vota.

Sunt în Italia de 15 ani și niciunul dintre guvernele României, niciunul dintre candidații pentru diasporă nu au fost capabili să promoveze o politică eficientă, care să schimbe percepția negativă pe care o au, încă, italienii despre noi.

Acum două săptămâni, în cadrul emisiunii *Striscia la Notizia*, una dintre cele mai cunoscute emisiuni din Italia, urmărită de milioane de telespectatori, s-a transmis un reportaj, pe care îl consider scandalos, revoltător și extrem de

periculos, despre romii care trăiesc în apropierea rămpilor de gunoi din Roma, în condiții igienice groaznice. Toți cei intervievați au declarat că sunt români, că au plecat din România pentru că le-au dat foc la case, că nu se pot întoarce pentru că nu au ce face în țară, dat fiind faptul că nu își pot găsi de lucru. Întrebați fiind, de către reporter, cu ce se ocupă în Italia, au răspuns cu nonșalanță că *fură, pentru că altfel, din ce ar putea să trăiască? Furăm cu toții, avem copii mulți, ce putem face?* Un tânăr rom, mascat, a improvizat o melodie rap în care descria, cu amănunte, cum intră, noaptea, în casele italienilor, ce fură și cum fură, declarându-se mândru că poliția nu reușește să îl prindă. Am rămas șocată și m-am gândit la milioanele de italieni, care au văzut reportajul, la cei care au fost, la un moment dat, victime ale unor furturi comise de români (nu puține la număr, din păcate), la toți cei care, încă, mai cred că romi și români sunt doar sinonime, la toți italienii care vor vota Liga Nordului, având, în fața ochilor, imaginea disprețuitoare a romului rapper, de la periferia Romei. M-am gândit la toți românii onești din Italia, care se simt judecați și discriminați, din cauza romilor care fură și care se declară români. M-am gândit, apoi, la guvernul României, care nu a avut nicio reacție în fața acestui atac direct la imaginea țării, m-am gândit la candidații pentru diasporă, care îmi cer votul și care nici măcar nu știu despre ce vorbesc eu aici!

Am crezut întotdeauna că votul e cea mai eficientă formă de protest, dar, de data asta, voi protesta altfel.

<https://www.youtube.com/watch?v=XViBP9RTRkQ>